

Zwabber

“Zwabber, Zwabber! Hi’j zit in de boom”.

De stemme van buurvrouw Griet klonk nogal paniekerig.

Ik was krek de veurdeure uutlopen, omreden ik even een peer bosschoppen haelen zol.

Doe ik naor de boom keek, zag ik - hielemaal boven in - een klein zwart-wit kattien zitten.

Et was et kattien van buurvrouw. Ze hadde ‘m zoen 4 weken daorveur ophaeld en leut mi’j doe vol trots et beesien zien.

“Mooi hè ? “, zee ze. “En hi’j is nog mar krek zes weken!”

Ik besleut heur geliek te geven. Jonge katties bin naemelik altied leuk.

“Ja, prachtig,” zee ik. Mit in mien achterheufd et idee, dat etzelfde beest over een jaor een volwassen kaeter wezen zol.

Mit al et gejammer dat daor in et veurjaor bi’j heurt.

“Hoe hiet et ?” vreug ik, om toch veural al een betien belangstellend te lieken.

“Now, hi’j lopt nog wat zwabberig, dat we hebben ‘m mar Zwabber nuumd.”

“Wow, leuk! Daor zit ie zien hiele leven lange an vaaste.”

De buurvrouw lachte en ik hoopte ondertussen mar, dat ze gien kiender kriegen zol, die ze bi’jgelieks Jankbek, Poepbroek of Knoffelkonte numen zol.

“Misschien moe’n we de brandweer bellen?!?” zee buurvrouw Griet.

Et besien zat nog altied in de boom en mauwde klaegelik.

Ik perbeerde de buurvrouw gerust te stellen.

“Is niet neudig heur. As ze d’r in kommen kunnen, kommen ze d’r in de riegel ok wel weer uut.”

Dit hulp niet veul en buurvrouw Griet begon et besien weer te roepen.

Et risseltaot daorvan was, dat heur Zwabber nòg een toeke naor boven opscheuf. Hi’j zat now ongeveer 2 meter van et toppien in de 10 meter hoge boom om zich henne te kieken.

Krek op dat mement stopte d’r een bussien vlak onder de boom.

Buurman Durk van de overkaant kwam thuus van et waark.

Nu moe’j weten dat mien buurman een stoere steigerbouwer is. Zien collega’s dus ok. En daorvan was et bussien vuld mit vuuf exemplaoren: vuuf stoere steigerbouwers.

Buurman Durk stapte uut et bussien, keek naor oons en zee van goeie.

Juust op dat mement begon buurvrouw Griet weer te raozen.

“Zwabber, komt dan toch besien!”

Hierop keek de buurman naor de boom en zag hoe Zwabber now al haost et toppien beriekt hadde.

“Kan ie d’r niet uitkommen?!?” vreug buurman Durk.

Waorop mien buurvrouw haost begon te goelen.
De ere stoere steigerbouwers hadden et ok heurd en
stapten uut et bussien.

“Hoe hiet ie?”, vreug d’r iene. Waorop mien
buurvrouw weer "Zwabber" begon te roepen.

“Aha, ik loof’ dat ie Zwabber hiet”, markte ien van de
steigerbouwers bi’jdehaand op.

“Wee’j wat?”, reup een ere, “We haelen ‘m wel even
veur jow uut die boom.”

Et risseltaot was, dat d’r in een mum van tied twee
steigerbouwers de boom in klommen, onderwiels
anwiezings kriegend van de drieje die beneden bleven
weren.

“Ietsie naor rechts ! Ja, jow bin d’r bi’jna !”

Ik zag buurman Durk, die tot de twee dappere manluden
heurde die daor boven halsbrekende toeren uuthaelden.

Kon ja ommes ok haost niet aandere. Et gong hier om de
katte van *zien* buurvrouw...

Zien collega zat vlak achter ‘m.

Mar Zwabber leek niet echt van heur bezuuk charmeerd
en klom nog een meter hoger.

Daor gong ie op een toeke veerder mit zien klaegelik
gemauw. Beneden heurde ik ien van de steigerbouwers
tegen zien collega’s zeggen: ”Misschien moe’n wi’j hier
eerst mar es even de katte uut de boom kieken!!” Zien
collega’s weren de ienigen die d’r hattelik omme lachen
konnen. Buurvrouw Griet smeeet ze een kwaoje blik toe
en ik stond d’r stillegies bi’j te gniesen.

Buurman Durk was d'r now haost, et zwiet al dikke op 'e kop.

Et scheelde nog mar een halve meter. Hi'j trok zien bien omhogens en slaekte doe een krachtterm, die ik mar niet herhaelen zal. Hi'j zat vaaste!! Mit zien voete tussen een peer toeken. Hoe hi'j ok wrikte en scheurde, d'r was gien beweging in te kriegen.

Zien collega keek wat verwilderd om 'm henne, mar besleut doe toch, om eerst Zwabber mar te redden. Dat was op slot van zaeken de missie, now?

Op dat mement docht Zwabber "Now is et mooi west!!!"

Hi'j dri'jde zich omme en in nog gien 10 tellen stond hi'j beneden op straote.

Onderwiel hongen d'r in de boom twie stoere steigerbouwers, waarvan as d'r iene vaaste zat, wiels de ere eins niet hoger durfde. Veerder dan et toeraozen van goedbedoelde adviezen an mien buurman kwam hi'j dan ok niet. Tja.

Naodat buurvrouw heur Zwabber bi'jkaans doodknuffeld hadde, hebben we de braandweer mar beld. Die hebben de buurman op een heldhaftige wieze bevri'jd.

Zwabber lag tiedens die hiele reddingsaktie van oonze buurman op et tuunbaankien in de veurtuun. In et zunnegien, tevreden te soezen. Hi'j knieperde even mit de ogen om te kieken wat d'r toch allemaol gebeurde

op 'e buurt. Wat kon dat meenksvolk toch een drokte maeken.

Et lag op mien lippen om de buurvrouw te vraogen, of ze heur katte niet liever 'Lieperd' numen wol.

Mar doe ik heur nog naobibberend van et aeventuur op et tuunbaankien naost heur katte zitten zag, besleut ik dat toch mar te laoten.

Ondertussen was buurman Durk weer veilig en wel beneden anbeland.

“Ja, wi'j dochten al”, zee ien van zien collega's,”wat het die Durk et hoge in de plasse. Mar gelukkig staoj' weer mit beide bienen op 'e grond!”

De collega's kon d'r de humor wel van inzien.

Buurman Durk lachtte ok...mar dan as de bekende boer mit koezepiene.

Wiels hi'j maekte dat ie in huus kwam, stapten de ere steigerbouwers weer in et bussien en reden vot.

Ik besleut dan mar naemens de hiele buurt de braandweermannen hattelik te daanken veur heur inzet.

Was de muute niet weerd, mienden ze en zetten weer of in heur ladderwaegen.

“Misschien”, zee ik tegen mezels “moe'k veur Zwabber mar een blikkien vli'js mitnemen. Veur de schrik.”

En ik vervolgde mien pad, om dan toch eindelijk de geplande bosschoppen te haelen.